

Sinh nh t l n th b n m i c a t i, v t i b o n m ch n n n l m m y m m c m m i b n b t i đ n nh l a r a i ch c m ng.

nh minh h a

T i v n kh ng u ng đ c b a r u nh ng c m n th t b o x o h n h T y m t i a th c h, l i c b n b h n h u y n, v u i q u a th n r a u ng t i n m c c b a H a N i. C u c n h u b t đ u t l u c n m g i c h i u, m i đ n t m g i t i m i k t th c. T i n b n b r a v x o n g, t i l e o n g a y l n g i ng, đ n h s l y g i c ng v u i l p c n s a y c h n h c h o a n g t r o n g n g i. N h ng q u a i s a o c h ng t i c c a i g i v ng v ng, t i k h c n h m i c n h a n h ng v n kh ng k h i. H a y l h o c x ng g a? V o l y, h o c x ng th i p h i đ a u c h ! C h t t i n g h i đ n c a i c h t u n g th v o m h ng c a o n g c h u t i m a b n r n h t c ng i. O n g c h u t i l u c đ u c n g th y c h ng v ng v ng, o n g l i i kh ng đ i k h m đ n k h i đ a u p h t s t, o n g m i đ i b n h v i n th i m i h a y m i n h b u n g th v o m h ng g i a i đ o n c u i, o n g n m v i n đ c đ u n g b a t u n th i r a đ i. K h o n g k h e o d o n g h t i t r c đ y c o n g i b u n g th v o m h ng r i đ i t r u y n l i c h o th h s a u c n g n n. N g h i đ n đ y, t i q u y t đ n h p h i đ i k h m n g a y đ n u c o b d i t r u y n, p h t h i n s m c h y c h a c n c u đ c.

B a n đ e m, b n h v i n c o n g kh ng k h m b n h, c h t r n h ng t r ng h p c p c u; t i đ i x e m á y r a đ ng G i i P h o n g, n i c o h à n g c h c p h o n g k h m t n h n s a n s á t b e n n h a u. T i v a đ n g x e th i đ a th y n h i u n g i t v a h e l a o r a m i c h a o t i v a o k h m b n h v i n h ng l i h t s c h p d n, c o g i a o s, t i n s i k h m; n h a n h r, c h i n h x á c; c o m á y s i e u a m m à u; x e t n g h i m c o k t q u n g a y... T i n g c m t n h i n c á c b n g h i u q u n g c á o v a đ t x e v a o m t p h o n g k h m c o đ g i a o s, t i n s; đ n g n a o th i c n g m t t i n, b á c s k h m m t h a i m i l m n g à n, t i n s k h m m t b a l m n g à n, g i a o s m t b n m i n g à n, t n h n m i m i l m n g à n n h ng c h c a n h n. T i đ i đ n c h m t n n h n v i n t h u t i n v a đ n g h đ c k h m g i a o s H a o, c o b o t i c q u a g i a o s H a o v a đ i c o n g t á c c h i u n a y. T i l i b o kh ng c o g i a o s th i t i n s k h m, c o l i n ó i t i n s M n h h i n đ a n g m c p c u t r o n g b n h v i n. T i b c t c q u a y r a, đ i t i m m t p h o n g k h m k h á c.

N g h e t i đ n g h đ c g i a o s h o c t i n s k h m, o n g c h p h o n g k h m v n l a c h đ v n n a y q u a y s a n g m p h o n g k h m t, c h n t i n h n ó i v i t i r n g d u y n h t p h o n g k h m c a o n g l a c o t h u e g i a o s, b á c s i th t, c n t t c c á c p h o n g k h m k i a, h c h t r e o c a i b i n c o g i a o s, t i n s k h m n h ng l a t r e o đ u d e, b á n th t c h o; t h m c h i n h i u l u c c h l a y s i k h m c h c n g

chng có bác sĩ vì theo ông gi i thích, nhng ông ch phòng khám đ u ph i đi thuê t t t, t nhà, y bác sĩ, máy móc nên ph i ch t bó t ng đ ng, ti n đầu mà thuê giáo s , ti n s ? Phòng khám c a ông có giáo s , ti n s th t nhng h ch khám ban ngày, ông b o tôi yên tâm, ông s b o m t bác s đa khoa có ti ng đích thân khám cho tôi. Th y ông ch có v th t thà, tôi đ ng ý n p hai lăm ngàn và đ c m t nhân viên đ n lên t ng hai b o tôi ng i ch , khi nào b nh nhân bên trong đi ra thì hãy vào. Tôi ng i đ i g n n a ti ng thì c a phòng m , m t cô gái m t non cho t nh nố om b ng đi ra. Tôi v i v b c vào, nghe th y ông bác s nói v i m t cô ý tá:

- M ki p m i m i sáu cái tu i đ u mà đã nh b ng ra, lúc làm tình thì rên r sung s ng, còn khi n o thai thì r ng lên nh l n b ch c ti t...

Nhìn th y tôi, ông bác s h i tôi khám gì? Tôi nói khám h ng, ông b o tôi ng i vào gh . Tôi t ng m t bác s khác s khám cho tôi nhng ng i khám v n chính là ông, tôi th c m c:

- Tôi khám h ng ch có khám "ph khoa" đâu?

Ông bác s nói, gi ng lạnh tanh:

- Tôi là bác s đa khoa, cái gì ch khám đ c, nào há m m ra!

Tôi kiên quy t không cho ông khám và đ ngh đ bác s chuyên khoa Tai - Mũi - H ng khám. Th y có ti ng m t, ông ch phòng khám ch y nên gi i thích cho tôi, r ng bác sĩ Quang đây là bác s đa khoa có ti ng Hà N i, c yên tâm đúng b nh, đúng thu c, vài ngày là kh i. Tôi đ ngh tr l i ti n cho tôi đi khám chuyên khoa, ông ch phòng khám lên gi ng:

- Ti n thu r i không tr l i, chúng tôi có bác sĩ khám, anh không khám là l i t i anh ch không ph i chúng tôi.

Tôi gi n d ném cái hoá đ n thu ti n vào m t ông ch phòng khám r i h m h m đi xu ng. Rút kinh nghi m, l n này tôi tìm đ n đích danh phòng khám chuyên khoa Tai- Mũi- H ng. Sau khi nghe tôi trình bày v tri u ch ng, b o tôi há m m ra, ông bác sĩ hí hoáy ghi cho tôi m t lo t các phi u: xét nghi m máu, n c ti u, phân; đ n não tâm đ ; siêu âm b ng; n i soi d dày. Tôi h i ông tôi ch khám có m i h ng, sao l i ph i làm nhi u th th , ông b o ph i làm t ng h p đ có k t lu n chính xác căn nguyên c a b nh, vì trong th c t b nh n n u đ lâu không ch a r t hay x sang b nh kia. Gi i thích xong, ông bác sĩ b o tôi sáng mai nh n ăn, nh n u ng đ đ n làm các xét nghi m và siêu âm.

Sáng hôm sau tôi đ n phòng khám, m t nhân viên đ n tôi đi l y máu, n c ti u; l y xong cô c m ra, đ a cho m t thanh niên phóng xe máy đi thuê xét nghi m t i m t b nh vi n công. R i cô nhân viên l i đ n tôi sang m t phòng khám t nhân khác đ đ n não tâm đ ; r i l i m t phòng khám khác đ n i soi.

M i gi , tôi có đ m i k t qu xét nghi m, đ n não tâm đ , siêu âm, n i soi. Ông bác s hôm qua đ c các k t qu xong, k t lu n tôi b viêm h ng, h ng s ng có m và ghi cho tôi m t đ n thu c g m tám lo i. Đ n dò ph i ra đúng cái hi u thu c Hoàn M mà mua m i có thu c mà ông kê, không nhng th thu c đ y không có thu c gi , đ m b o ch u ng năm ngày là b nh kh i hoàn toàn.

Ti n xét nghi m, đ n não tâm đ , n i soi, siêu âm h t b n trăm ngàn đã làm tôi gi t mình nhng khi tr ti n cho đ n thu c tôi còn thót tim h n, nhng sáu trăm tám lăm ngàn. Tôi th t lên thành ti ng:

- Ch là viêm h ng thôi sao nhi u ti n th ?

Cô bán thu c không thèm nhìn tôi, đ p:

- Bác s kê toàn thu c c a M , Pháp, thu c này u ng m i có ch t l ng ch ham r u ng thu c n i có đ n m c th t cũng không kh i.

Tôi c n rằng móc ví tr ti n, cô bán thu c hi u bên c nh nhìn th y tôi nh nố, c i h i tôi

có ng i th y mùi hoa h ng không? Tôi b o làm gì có hoa h ng mà ng i? Cô c i ng t ng o nh th tôi đang cù nách cô.

U ng xong năm ngày thu c mà c h ng v n không th y h t v ng v ng, tôi l i ra phòng khám t hôm n đ bác s khám l i. V n ông bác s v h u b a tr c đi làm thêm khám cho tôi, ông b o mua ti p thu c theo đ n cũ, u ng năm ngày n a. Ng i tôi m t m i, ch ng còn h i s c đ phi xe đ n cái hi u thu c Hoàn M n a, tôi t t ngay vào m t hi u thu c trên đ ng Minh Khai đ mua. Tôi móc s n ra sáu trăm tám m i lăm ngàn, nh ng mà l ch a, ch h t có b n trăm m i lăm ngàn, ông bán thu c có khuôn m t r t phúc h u còn b o m t s thu c nh thu c ng , thu c b , thu c h s t có th ch ng c n ph i dùng đ n cho đ t n ti n.

Thêm b n ngày u ng thu c n a trôi qua, h ng tôi v n v ng v ng. Tôi c u tr i kh n ph t cho ngày th m i cu i cùng, cái h ng c a tôi tr l i bình th ng nh ng kh n kh cái thân tôi, b nh cũ ch a kh i thì b nh m i đã xu t hi n. Ch là u ng quá nhi u kháng sinh m nh nên m m tôi b nhi t, h c ăn cái gì vào, nh t là n c m m thì bu t đ n t n x ng tu . Ng i tôi b t đ u gây ng y s t. V tôi t c t c g i đ i n v quê b o c u em mang lên m t cân b t s n th th t đ tôi u ng cho kh i cái b nh” l m m, long móng”.

Ngày th m i m t, v n v ng v ng, tôi quy t đ nh đi khám b nh vi n công. Tôi đ n b nh vi n lúc tám gi thì đã th y g n trăm ng i đang ng i ch khám phòng b o hi m, tôi x p s vào ô, đ i đ n g n m i gi v n ch a đ n l t. Th y m t ng i đ n sau tôi đã khám đ c, tôi b theo bà ta h i bí quy t, bà gi ngón tay ra đ m đ m, tôi hi u ý đi l i ô x p s , l y cu n y b , kín đáo k p vào đó m t t n năm m i ngàn, ch ba phút sau, tôi có s vào phòng khám. Đ n phòng khám s 1, l i ph i ch đ n l t. Tôi nghĩ mình đã b i đ ng cho cô ghi s r i thì th nào h cũng u tiên cho tôi nên tôi b o v i cô y sĩ ng i ngay c a phòng khám r ng tôi đang r t b n, tôi đã nói v i cô ghi s r i, cô có th cho tôi vào khám tr c đ c không? Cô h t hàm:
- Đ i theo th t !

Tôi đi ra nhà v sinh, rút m t t năm m i ngàn n a k p vào s y b r i quay l i phòng khám. Sau khi đã đút t n năm m i ngàn vào túi áo Blu, cô y tá đ u d àng b o tôi đ i m t tí, ghi xong cho m t bnh nhân, cô c m cu n y b c a tôi đ n th ng đ n phòng ông tr ng khoa cách đó ba phòng.

Nhìn th y t m bi n đeo trên ng c ông tr ng khoa có đ h c v ti n s , tôi đã m ng th m, cu i cùng thì nguy n v ng đ c ti n s khám c a tôi cũng th u đ c đ n tr i cao qua nh ng l n tôi c u kh n. Ông tr ng khoa h i tôi, tôi k l i toàn b di n bi n t lúc ăn nh u đ n khi đi khám t , u ng h t m i ngày thu c mà v n ch a kh i. Ông b o tôi há m m ra, tôi há, ông chi u đèn xem xét. Xem xong h ng, ông xem đ n cái đ n thu c mà tôi đã u ng:
- Toàn nh ng lo i thu c t t nh t th gi i mà v n không kh i à? - Ông bác sĩ có v tr m ngâm, ng c nhìn tôi m t lúc, ông h i:
- Nhà anh có ai b ti n s b ung th vòm h ng không?
Tôi choáng váng, ph i c h t s c tôi m i không b ngã l n c xu ng đ t. Mãi m t lúc sau tôi

m i c t n i l i, k v i ông v tr ng h p ông chú tôi. Nghe xong, bác s ghi cho tôi m t lo t các xét nghi m, ch p chi u. May m n làm sao, do có s phòng xa nên sáng nay tôi đã nh n ăn cháo và u ng n c, nh v y là có th th máu, n c ti u đ c ngay mà không ph i đ i đ n sáng mai. Rút kinh nghi m, c đ n c a phòng nào là tôi l i k p vào cu n s y b t n năm m i ngàn, và dù có hàng ch c ng i đang x p hàng ch tr c tôi thì tôi v n đ c ti p đón theo đúng tinh th n ng y nh t m u và đ c u tiên khám tr c. Cũng có m t vài ông, bà già khó tính th c t i sao tôi đ n sau mà l i đ c vào tr c thì đ c gi i thích r ng tôi là tr ng h p c p c u, ho c là th ng binh.

Đ u gi chi u tôi đ n l y k t qu xét nghi m, ch p chi u r i quay l i phòng bác s tr ng khoa. Xem k t qu xong ông ân tình b o tôi có l tôi b ung th vòm h ng giai đ o n đ u. M t tôi tái mét, bác sĩ khuyên tôi nên bình tnh, cũng may mà phát hi n s m, m ngay thì không sao, ch đ lâu thành di căn thì vô ph ng. Tôi kh n thi t nh ông tr ng khoa tr c ti p m cho tôi, ông b o ông b n l m, ngoài làm b nh vi n, ông còn ph i tham gia gi ng d y và nghi n c u khoa h c. Tôi nhìn ra c a, ch s cô y sĩ ban sáng l i đ n m t ng i b nh vào n a nh ng v n c a đ óng, không có ti ng gõ c a, cũng không th y ai th p thờ, tôi rút ví l y ra năm t m t trăm ngàn đ a cho ông, gi có chút b i đ ng ban đ u, mong ông tr c ti p m cho, n u đ c to i nguy n sau này s có b i đ ng chính th c, x ng v i công lao và trí tu c a ông. Lúc đ u ông tr ng khoa t ch i nh ng th y tôi nhi t tình, l i còn nói r ng tôi đã t ng nghe đ n tên tu i ông là m t bác sĩ n i ti ng, ai mà đ c ông ch a b nh, m thì th n may m n luôn m m c i; cái đ o n này tôi c b a ra, song hi u qu l i có th t, ông c m ti n b vào ngăn kéo bàn r i h a s x p l ch h i chu n và tr c ti p m cho tôi. Tôi xi t ch t tay ông, lòng bi t n vô b vô b n.

Tôi v nhà, th n ch t treo l l ng trên đ u, ch a lúc nào tôi l i ham s ng s ch t nh lúc này. V tôi thu c vào lo i xinh x n, còn quá tr , thua tôi nh ng m i l m tu i, chúng tôi m i có m t đ a con trai m i tám tháng tu i; tôi ch t đi, nh t đ nh nàng s đi b c n a. C nghĩ đ n c nh m t th ng đàn ông khác đ n ngôi nhà này chung s ng v i nàng, tim tôi l i nhoi nhói. Ngôi nhà tr giá hai t ba trăm tri u này do chính đôi bàn tay tôi làm nên tr c khi tôi c i nàng và có l nàng đ ng ý l y tôi ph n vì tôi có m t chút h c th c, khá đ p trai và ph n vì tôi có s n ngôi nhà này. Đ t đ ai Hà N i đang vào th i đ i m đ t đ , m t công ch c có n m m cũng ch ng có n i hai m i mét vuông đ t ch đ ng nói ngôi nhà b n t ng, di n tích sàn b y m i mét vuông nh c a tôi. H i tôi mua m nh đ t này ch có năm trăm ngàn m t mét vuông, c th y là ba t tri u hai trăm ngàn đ ng, ông ch b t cho ba trăm ngàn đ tôi l y l c; ch hai năm sau, c n s t đ t lên c n gi t đ ùng đ ùng, có ng i tr tôi m t t , r i t r i, t b y nh ng tôi không bán, quy t đ nh gom góp chút v n li ng cu i cùng và vay thêm ba trăm tri u đ xây nhà. Tôi ph i ki t s c, m t g n ba năm làm thuê, d ch thuê ti ng Anh, đánh qu m i tr h t n nhà. Th r i trong m t l n khiêu vũ, tôi g p nàng. Nàng m c b váy m ng màu thiên thanh, ngay t cái nhìn đ u tiên, tôi đã b nàng h p m t h n. Ph i l y h t can đ m, tôi m i dám đi l i m i nàng nh y đ i u Tãggô. Ng i nàng áp sát ng i tôi, nh t là c p vú n nàng c a nàng th nh tho ng l i c c vào ng c, làm tôi ng t ngây c t ng mình đang thiên đ ng. Xong đ i u nh y, tôi m i nàng ra bàn u ng n c, qua tâm s m i bi t nàng qu Thái Bình, đang là sinh viên năm th t tr ng

đi h c Ngo i ng , nàng có c m ra tr ng tìm đ c vi c làm th đ. Bi t tôi còn đ c thân, có nhà riêng, có vi c làm n đ nh, nàng r t có c m tình v i tôi. Th r i duyên s tr i xe, đám c i c a tôi và nàng đ c t ch c tr c ngày nàng ra tr ng hai m i ngày.

Tôi đã ph i lìa xa côi đ i, m t nàng, m t c ngôi nhà này ? Đau bu n và nu i ti c quá! Ch t m t ý nghĩ v t ra trong đ u tôi, theo Lu t hôn nhân m i, tài s n tr c khi k t hôn c a ai thì sau khi ly hôn v n thu c quy n s h u c a ng i y; n u ly hôn thì ngôi nhà này v n hoàn toàn là c a tôi, nh ng n u tôi ch t đi thì nó l i thu c quy n th a k c a v . Ph i r i tôi s ly hôn đ phòng khi có đ i theo ông chú thì tôi s vi t di chúc th a k l i duy nh t cho th ng con trai tôi; trong b n di chúc, tôi s nói rõ, ngôi nhà ch đ ch không đ c bán n u con tôi ch a đ tu i công dân và m nó n u ch a đ i y ch ng khác có th v chung s ng v i con nh ng không đ c s h u ngôi nhà; đ c bi t khi đ i y ch ng s không đ c đ a ng i ch ng m i v i ngôi nhà này.

Sau khi nghe tôi nói, b nh tình c a tôi khó mà qua kh i, n u ca m thành công, tôi cũng ch kéo dài thêm s s ng t i đa năm năm n a, tôi mu n ly hôn, nh n nuôi con đ gi i phóng cho nàng càng s m càng t t đ nàng có đ i u ki n tìm ki m cho mình m t ng i ch ng m i x ng đáng v i nàng; nàng đã khóc n c n . Nàng khóc vì th ng tôi, khóc vì t m lòng hy sinh c a tôi và khóc c cho thân ph n nàng còn tr mà đã ph i goá b a.

- Không!- Nàng th n th c- Em không th b m c anh trong lúc này.

S quan tâm và t m lòng thu chung c a nàng đã làm tôi r i n c m t, tôi đành ph i xu ng gi ng nói v i nàng đ tôi suy nghĩ l i, nh ng trong thâm dù tôi r t yêu nàng, mong mu n đ c s ng mãi mãi bên nàng nh ng tôi không th ích k , gi t ch t cu c đ i c a nàng.

Tôi nói v i nàng là th nh ng ch ng k p đ suy nghĩ, ông bác sĩ tr ng khoa đã đ i n di đ ng cho tôi bi t tu n sau ông ph i đ công tác n c ngoài g p, h chi u đã làm xong nh ng đã trót h a v i tôi nên ngay ngày mai tôi ph i đ n b nh vi n, sáng h i chu n, chi u m ngay.

M i th tôi đã chu n b s n sàng nh t là ti n. Đ t p trung cho ca m tôi đã tr u li u hai m i tri u ch n; tám tri u cho ti n thu c và vi n phí, năm tri u b i đ ng cho ông tr ng khoa nh đã h a, b n tri u b i đ ng cho kíp m , s còn l i b i đ ng cho y tá, y sĩ k o không có, m i khi tiêm cô l i ngoáy cho m t cái thì đau l m nh nhi u ng i k l i.

Ngày mai tôi s lên bàn m , l ra tôi ph i bình tĩnh, t tin nh ng vì ph i u ng quá nhi u thu c kháng sinh m nh, vì t n quá nhi u ti n và quá s ch t nên ng i tôi gày r c đi nh các xác ve, tinh th n tôi ho ng lo n. Đã th đ ai báo ngày mai có gió mùa Đông B c, nhi t đ xu ng 12 đ C; tr i l nh ch c là m xong, h t thu c mê s đau bu t l m!

Qu nhiên đêm đó gió mùa Đông B c đ v m m , m c dù ch n m , n m êm, v ôm ch t nh ng tôi v n c m th y hình nh t t c cái l nh trong tr i đ t đang lùa vào t ng th th t c a tôi. Sáng hôm sau, tôi v n r t nh y c m v i th i ti t nên v a b c ra kh i gi ng, tôi đã s ra m t tràng:

- H t, h t xì h i! H t xì xì h i!

Lòng Y nh T M u

Tác Giả: THLongThanh

Chúa Nhật, 04 Tháng 12 Năm 2011 06:47

Có cái gì đó trắng tr ng b n ra kh i m m và t nhiên h ng tôi h t v ng v ng. Tôi qu xu ng tìm ki m v t đã c u s ng tôi thoát kh i l i hái c a t th n. Chúa i thì ra đó là m t m u gân bò dai nhách!

Trich tu THLongThanh